

Presentatie in Den Bosch op 9 oktober: muziek en beeld, luisteren en ontmoeten.

Het is al even geleden, de presentatie van het AKKV in de Azijnfabriek in 's-Hertogenbosch. Voor mij was het op tijd vanuit het zuiden op reis naar Brabant, voor mij toch ook het noorden. En daar blijken veel meer AKKV-ers de reis ondernomen te hebben. Materiaal van kunstenaars die de beamerpresentatie ondersteunden, maar belangrijker de mensen zelf, die pratend en tonend ook wat meer van de breedte van het AKKV konden laten zien. En dan natuurlijk de musici, die deze keer de show stalen. Heel verschillend maar daarin juist elkaar aanvullend. Ik heb genoten van het mooie programma: Andriessen, Vaughan Williams, Britten en Van den Dool. Voor mij is Britten toch altijd heel speciaal, en dan het duet tussen Abraham en Isaac dat zo snijdend is, fantastisch gezongen! En dan Jaques van de Dool daarna: opeens Annemien die daar stevig een paar vrolijke musicalliedjes achter zet. Gedurfd, maar het kon en was juist een heel contrasterende afsluiting. Alle musici en zangers complimenten om zo ver van elkaar toch zo'n programma neer te kunnen zetten. Fijn om elkaar zo tegen te kunnen komen. | [Marleen](#)

Column van de voorzitter

Advent, verwachting... Wat verwachten we deze dagen? In de Oekraïne is vast al meer gebeurd wanneer u dit leest, maar afgerond, opgelost zal het zeker niet zijn. Wat jaren broeit kan niet in drie weken opgelost worden. Twee groepen mensen in één land die tegenover elkaar staan. Wat kunnen zij verwachten? In Irak moet een verkiezing komen: hoe kan dat ooit in zo'n korte tijd een democratische eerlijke strijd zijn? Wat de één hoopt wil de ander vernietigen en uitbannen. En Afghanistan? Darfur? Kongo en Rwanda waarover ik op de Belgische radio veel hoor? Israël en Palestina? En... En Nederland? Ook Nederland, want al is het niet als die andere genoemde landen, het is het land waar wij leven en werken. Het land waar wij verwachtingen en dromen hebben. Net als veel van de andere mensen hier en opeens blijken die te botsen. Niet alleen met woorden maar ook met daden: uitgesproken agressie en in praktijk gebrachte dreiging. Wie willen praten zoeken oplossingen, maar wie niet willen luisteren zijn niet te bereiken met argumenten en discussies. Openstaan voor iemand die afwijst heeft geen zin. En wie een reden zoekt om boos te worden, zich afgewezen te voelen hoeft maar te kiezen: er is altijd wel iemand die kwetsend geciteerd wordt. Elke oplossing blijkt beledigend te kunnen worden opgevat, elke handreiking tegen iemands overtuiging in te kunnen gaan. En daarin zijn ook Nederlanders heel goed. Het is een pingpongspel dat niet door één groep alleen gespeeld kan worden. Ik heb veel discussies gehoord over hoe we het op kunnen lossen, maar niet één keer waren de sprekers het met elkaar eens. Ik voel me machteloos en richt me op wat ik zelf zie en meemaak. Eerste advent in Maastricht, een dienst waarin buurkerken gezamenlijk de dienst afsluiten. Nee, geen gezamenlijke mis, dat kan gewoon niet. Maar wel in elke kerk een vertegenwoordigers van de andere kerk al tijdens de dienst, die de adventskaars aanbieden, plaatsten en meebidden met de voorbeden. En na de collecte komt de ene kerk bij de andere, dit jaar komt de rooms-katholieke Servaasparochie in optocht door hun grote deur bij het Vrijthof, lopend door het helle vuur (Ja, zo heet het steegje echt) de protestantse Sint Janskerk binnen. Alle ambtsdragers op rij met wierook, kaarsen en Bijbel, de Capella en de gemeente. Samen bidden en zingen we, deken en dominee gaan samen voor in het laatste deel van de dienst. Wat samen kan gebeurt samen. Wat niet kan wordt niet uitgedaagd, we willen vieren, niet vechten. Na afloop koffie, thee en limonade. Natuurlijk, niet iedereen heeft daar behoefte aan. Maar wie wil ontmoeten kan dat, en dat vind ik heel waardevol. ik hoop op een uitwaaiend effect, waarbij steeds meer mensen willen uitwisselen en ontmoeten, openstaan en verdergaan. Het verleden voorbij, in het heden elkaar in de ogen te kunnen zien om in ieder geval de toekomst samen aan te durven. Ik hoop het, en zonder hoop is verwachting ten dode opgeschreven. | [Marleen](#)

Bericht van de penningmeester

De penningmeester had graag gezien dat meer mensen het formulier hadden terug gestuurd waarop ze konden aangeven dat ze akkoord gingen met automatische incasso (of niet). Ruim de helft deed dat maar. Dat betekent dat het toch extra tijd kost, om de gelden binnen te krijgen. Want ondanks het toezenden van acceptgiro's en herinneringen zijn er nog steeds mensen die hun verplichtingen niet hebben voldaan. Gewoon vergeten natuurlijk. Voor alle partijen het gemakkelijkste en goedkoopste middel daartegen is: automatische incasso. Niemand loopt daar enig risico mee!! (N.B. de betaler kan via zijn eigen bank een betaling ongedaan maken!)

Nieuws van leden

Tot 7 december exposeert Machteld Teekens haar grote boekwerken in grote vitrines in de centrale bibliotheek Rotterdam. Op elke verdieping staat een vitrine, dus als je de roltrap van dit mooie gebouw opscrolt, dan kom je ze tegen.

Poëzie en de Poolse taal. lezing van Johan Beks

Verslag van Atriumbijeenkomst zondagmiddag 21 november jl. in samenwerking met de Vrijzinnige Geloofsgemeenschap te Huizen. Johan Beks heeft als student in de theologie twee jaar in Warschau gewoond en is daar verliefd geraakt op de Poolse literatuur. Ook na het verlaten van Polen heeft hij de taal bijgehouden. De grote dichters waar hij over sprak werden alleen toentertijd niet in Polen uitgegeven. Daarvoor moest je in het Westen zijn.

Dit betekent niet, vertelde Johan, dat die dichters niet bekend waren in Polen. Integendeel, studenten konden hele gedichten uit het hoofd reciteren. Toen Ceslaw Milosz, die intussen naar het Westen was uitgeweken, in 1980 de Nobelprijs kreeg uitgereikt was er in een zaaltje van de gereformeerde kerk van Warschau een spontane bijeenkomst waar de één na de ander zijn gedichten declameerde. Dankzij de vertalingen van Gerand Rasch is de Poolse literatuur voor ons in Nederland toegankelijk.

Warschau 1980, Lech Walesa legt midden in de periode van de opstanden, bloemen op het graf van Mickiewicz, de grote Poolse 19e eeuwse dichter. Waarom was de plek van zijn standbeeld het centrum van de demonstraties? Wat heeft literatuur te maken met politiek? In Polen alles. Tot 1918 leefde het land onder bezetting en was verdeeld in verschillende zones. Alleen in Kraków werd in het Pools onderwezen. In de Russische zone was Pools überhaupt verboden. De taal en de katholieke kerk hielden het nationale bewustzijn levend. Het gedicht "Meneer Cogito's opdracht" van Zbigniew Herbert, was hét leidend motief tijdens de studentenopstanden in '68 en later bij de arbeidersopstanden in '70.

Ook Wislawa Szymborska leverde met haar gedichten een bijdrage aan het maatschappelijk debat. Haar gedicht "Haat", geschreven in 1990 naar aanleiding van de openbaarmaking van de dossiers van de geheime dienst, is een boventijds document waar wij ook in Nederland in ons huidige klimaat van kunnen leren.

De lezing met haar voordracht van de gedichten werd afgewisseld met vioolspel en we konden de virtuoze composities bewonderen van Wieniawski, Bacewicz, en Szymanowski.

verslag | Kathinka Minzinga

Haat | Wislawa Szymborska (1990)

Zie eens hoe doelmatig nog steeds, hoe goed in vorm
in onze eeuw de haat is.

Hoe moeiteloos hij hoge hindernissen neemt.

Hoe makkelijk hij springt, zijn buit bereikt.

Hij is niet als andere gevoelens.

Tegelijk ouder en jonger dan zij.

Hij brengt zelfde oorzaken voort die hem tot leven wekken.

Als hij inslaapt, is zijn slaap nooit eeuwig.

Hem verzwakt de slapeloosheid niet, maar sterkt.

Of hij het geloof er bij haalt of niet – als hij maar kan knielen aan de start.

Het vaderland er bij haalt of niet – als hij maar snel weg kan komen.

Rechtvaardigheid kan ook geen kwaad om te beginnen,

maar daarna rent hij graag alleen. Haat. Haat.

Zijn gezicht door een grimas van liefdesextase vertrokken.

Berichten uit de kunstwereld

*Toren van Babel

Het architectuurcentrum ARCAM, het Bijbels Museum en Amsterdam met Hart en Ziel organiseerden een teken- en bouwwedstrijd met als inzet de nieuwe Toren van Babel. De wedstrijd was gebaseerd op het eeuwenoude verhaal over de Toren van Babel die nooit werd afgebouwd omdat de bouwers elkaar door een spraakverwarring niet meer konden verstaan. Zowel kinderen als volwassenen konden meedoen. De wedstrijd bestond uit drie onderdelen: het bouwen van een model, het kleuren van een plaat of het tekenen van een nieuwe Toren van Babel. Tot en met 18 december zijn de ingeleverde torens, die maximaal 70 cm hoog en 40 cm breed zijn, te bewonderen in het ARCAM (Prins Hendrikkade 600, Amsterdam). De toegang is gratis en de openingstijden zijn van dinsdag tot en met zaterdag tussen 13.00-17.00 uur. Het Bijbels Museum (Herengracht 366-368) presenteert de ingekleurde platen en tekeningen in een expositie die duurt tot en met 21 december. Hier is de toegang niet gratis en zijn de openingstijden als volgt: maandag tot en met zaterdag van 10.00-17.00 uur en zondag van 11.00-17.00 uur.

* Transformatie voorplein bisschopshuis Breda

In het voorjaar van 2005 zal het Bisdom van Breda, gehuisvest in een momentaal historisch pand in de binnenstad van Breda, het voorplein van dit pand als publieke ruimte openstellen. Voor die gelegenheid wordt het plein door beeldend kunstenaar Jerome Symons opnieuw ingericht rond een beeldbepalend, grootschalig kunstwerk.

Het kunstwerk heeft de vorm van een drie meter hoge vaas die op tal van plaatsen door wolkvormige uitsparingen wordt doorbroken. Deze vormen suggereren een binnen- en een buitenwereld, in- en uitgaan, geborgenheid en communicatie. De wolken kunnen naar de hemel verwijzen, terwijl de vaas als een symbool van water en voedsel kan worden opgevat. De betekenissen van het kunstwerk kunnen verbonden worden met de christelijke traditie, maar ook met een breder universeel gedachtegoed.

Na de herinrichting zal het plein zijn getransformeerd tot rust-, meditatie- en ontmoetingsplaats voor de gemeenschap. Met zijn eigentijdse vormgeving in een historische context zal het kunstwerk ongetwijfeld de aandacht trekken van voorbijgangers. Zowel overdag als na zonsondergang wanneer de vaas van binnenuit verlicht wordt.

De herinrichting van het voorplein vormt een onderdeel van de restauratie van het bisschoppelijke gebouwencomplex. Dit alles hangt samen met de jubileumviering in 2003 waarin het Bisdom van Breda zijn oprichting in 1853 herdacht. Voor bisschop Muskens vormde het jubileum de aanleiding tot een reeks activiteiten die met de openstelling van het nieuwe voorplein volgend voorjaar besloten wordt.

*** Activiteiten rondom het kerstfeest**

Op 25 december starten in het Bijbels Museum te Amsterdam diverse activiteiten rondom het kerstfeest. Er zal een wensboom staan waar bezoekers een wens in kunnen hangen. Op 25 december zijn er twee voorstellingen van het kerstverhaal met een minitheater voor kinderen van 4 tot 12 jaar. Kinderen tot en met 12 jaar gratis entree. Op die dag is er voor volwassenen een kerstconcert met het Nederlands Kodaly Koor onder leiding van Dick Hollander. De kosten hiervoor zijn de entreprijs voor het museum plus vijf euro. Reserveren via telefoon 020 - 624 24 36.

Ook op zondag 26 december zal tweemaal het minitheater opgevoerd worden, en daarnaast tweemaal de Toverantaamvoorstelling, een voorstelling van het traditionele en andere kerstverhalen. Kosten voor de laatstgenoemde voorstelling: entreprijs museum plus 2,50 euro. Reserveren via telefoon 020 - 624 24 36.

Ook op 29 en 30 december, 2 januari, 5, 8 en 9 januari zijn er boeiende voorstellingen voor jong en oud.

*** De sterren een bandbreedte naderbij**

In Museum Kurhaus Kleve is tot en met 9 januari een tentoonstelling te zien van de Italiaanse kunstenaar Giovanni Anselmo die met zijn werk het immateriële materieel erfahrbaar probeert te maken. Hoe doet hij dat? Hij combineert sterk contrasterende materialen als graniet, hout, metaal, bladeren, vlees en neon met elkaar. Anselmo behoort tot de Italiaanse arte povera, een groep kunstenaars die zich afzetten tegen de traditionele kunst door gewone, 'arme' materialen te gebruiken. Zijn nieuwe installatie Dove le stelle si avvicinano di una spanna in piü.... (Waarde sterren een bandbreedte naderbij komen...) beleeft hier zijn première.

*** Iconen in Zwolle**

In het auditorium van het Stedelijk Museum Zwolle is van 28 november tot en met 2 januari de expositie Iconen uit Roemenië te zien. De meeste iconen zijn geschilderd door kunstenaars, andere door leerlingen van een doveninstituut in Roemenië. Alle iconen zijn in de traditionele stijl geschilderd. De geëxposeerde stukken zijn te koop, de opbrengst komt ten goede aan een Onderwijsproject in Roemenië.

Portret

Portret Magdaleen de Rooy-Taen, beeldend kunstenaar | [klik naar: akkv-studio137](#)

Afbeelding: Vogeltje in bereklauw, '95 Atelier: Geldrop Disciplines: penseelschilderingen, textielminiaturen, wandkleden.

Geboren in Djakarta, gestudeerd in Nederland, aan de hand van de echtgenoot meegevoerd naar Turkije, Taiwan en China. Al deze impressies heeft Magdaleen opgezogen, maar niet alleen de indrukken, ook de technieken. Vele jaren heeft deze kunstenares, die in Nederland reeds bekendheid genoot met haar wandkleden, zich bekwaamd in het Chinees Aquarelleren met een fascinerend resultaat. In het Brabantse Geldrop heeft Magdaleen een atelier, voorzien van alle soorten rijstpapier en penselen afkomstig uit China. Haar schilderijen zijn gesignd met een waarachtig Chinees stempel, ontworpen en bekrachtigd in 1985 door Yang Yong De. Als topstuk in de collectie schilderijen prijkt een werk dat door de grote Au Ho Nien zelf is gesignd en becommentarieerd. Wat bracht Magdaleen tot een dergelijke ontwikkeling? Wat kon haar bewegen om zich als volleerd kunstenaar nog aan de voeten van een Chinese meester te zetten en wat kon haar motiveren om zich alsnog te onderwerpen aan het regime van een leraar in de kalligrafie? Negen honderd punten maakte ze in één week. Letterlijk punten, nog niet eens letters; bloedig zwoegen en... de leraar las ze allemaal. Eén en al respect is ze voor die cultuur, waarin toewijding, uithoudingsvermogen en rust zo'n grote rol spelen. Magdaleen laat zich inspireren door de natuur, door taferelen op straat. Haar mini's (textielminiaturen) zoals zij ze noemt geven allerlei taferelen en impressies weer. Speels en kleurrijk. De bloemen en vogels in haar penseelschilderingen zijn vooraf nauwkeurig bestudeerd en tot in detail getekend, immers het echte werk moet in één penseelstreek gebeuren. Oost en West bijeen, zo zou ik het willen resumeren. In het Oosten werden de Taiwanese gewonnen voor haar wandkleden, in het Westen worden wij gewonnen voor haar Chinese penseelschilderingen. | [Kathinka Minzinga](#)

Info 2005

Bij de Nieuwsbrief van februari/maart 2005 ontvangt u weer de algemene info. Wellicht heeft u fouten ontdekt, zijn er zaken die gewijzigd moeten worden of u hebt aanvullingen. Wilt u die dan voor 15 januari 2005 aan Feike de Vries doorgeven.

Dit nummer werd samengesteld door Rita Huisman en Feike de Vries.

Kopij voor het volgende nummer (1-2005) moet uiterlijk voor 15 januari 2005 ingeleverd zijn bij Feike de Vries, Van Eeghenstraat 28, 2481, XS Woubrugge. Tel./fax: 0172-519105, e-mail: feikedevries@wanadoo.nl | [terug naar het nieuwsbrieven-overzicht](#)